

کتابِ نَحْمِیا

پیشگفتار

کتابِ نَحْمِیا ادامه موضوع کتابِ عزرا است. نَحْمِیا ساقی اَرَدَشیر پادشاه بود. وختی نَحْمِیا خبر شد که یَهُودیا د اورشَلیم کلو د رنج و عذاب است، او د اجازه پادشاه د اورشَلیم رفت و مردُم یَهُودا ره جم کده دیوال و درگه‌های اورشَلیم ره دُوباره آباد کد.

موضوع‌های مُهم امزی کتاب اینیا است:

فهرستِ عنوانها

دُعای نَحْمِیا (فصل ۱ آیه ۱)

نَحْمِیا پس د اورشَلیم موره (۱:۲)

دُوباره آباد کدونِ دیوالِ اورشَلیم (۱:۳)

مُخَالَفای بازسازی شکست مُوخره (۱:۴)

کومک دَ غریبا (۱:۵)

مُخَالَفَت‌های دیگه دَ باره بازسازی (۱:۶)

تَکْمیل شُدونِ دیوال (۱:۷)

تَعْدادِ اسیرای که پس اَمَدُ (۱:۸)

اِسْرائِیلیا دَ گُناه‌های خُو اِعْتِراف مُونه (۱:۹)

کسای که عهدنامه ره اِمضا کد (۱:۱۰)

مَتَنِ عهدنامه (۲۸:۱۰)

مَرْدُمِ اورُشَلیم کَلو مُوشه (۱:۱۱)

پیشوایو و لاویای که پس دَ اورُشَلیم اَمَد (۱:۱۲)

تَقْدِیسِ دیوالِ اورُشَلیم (۲۷:۱۲)

بیگنه‌گو از اِسْرائِیلیا جدا مُوشه (۱:۱۳)

خبر د باره اورشليم

١) توره نحميا باچه حكليا: د ماه كسلو د سال پيستم حكراني
اردشير پادشاه، وختيکه ما د شوش د قصر بودم، ٢) خاني، يكي از
برارون مه قد چند نفر ديگه از يهودا آمد و ما د باره يهوديای باقي منده
که از اسيري خلاصی پیدا کد و د باره اورشليم ازوا پړسان کدم. ٣) اونا
د جواب مه گفتم: "باقي مندهای که از اسيري خلاصی پیدا کده و د
ولايت آسته، د مصيبت سخت و رسوايي گرفتار آسته. ديوال اورشليم
خراب شده و درگه های شى قد آتش سوختنده شده."

دُعای نحميا

٤) وختی امی توره ها ره شنيدم، ششسته چخرا کدم و بلده چند روز
ماتم گرفتيم و د حضور خدای آسمونا روزه گرفته دعا کدم ٥) و گفتم:
"آی خداوند، خدای آسمونا، آی خدای بزرگ و باهيبت که عهد و رحمت
خو ره بلده کسای که تو ره دوست ميدنه و احکام تو ره د جای مير، نگاه
مونی؛ ٦) بيل که گوشای تو متوجه و چيمای تو واز بشه تا دعای
خدمتگار خو ره که ما فعلاً شاو و روز د حضور تو بلده خدمتگاری تو

بنی اسرائیل مُونم، بِشَنَوی. ما گناه‌های بنی اسرائیل ره اعتراف مُونم و اقرار مُونم که مو دَ ضِد تُو گناه کدی. اَر، ما و اولادِ بابِه مه گناه کدی. ٧ مو غدر شریرانه دَ ضِد تُو رفتار کدی و احکام و مُقررات و دستورای تُو ره که دَ خدمتگار خُو موسیٰ امر کُدی، نِگاه نَکدی. ٨ آلی کلامی ره که دَ خدمتگار خُو موسیٰ امر کدی دَ یاد خُو بیر که گفتی، 'اگه شُمو شرارت کُنید، شُمو ره دَ بَینِ مِلَّت‌ها تیت‌پرک مُونم، ٩ لیکن اگه تاو خورده پس سُون ازمه بیید و احکام مَره نِگاه کده دَ جای بیرید، حتی اگه تیت‌پرک شُده‌های شُمو دَ دُورترین جای زیر آسمو ام بَشه، اونا ره ازونجی جَم مُونم و دَ جایی میرُم که اُو ره اِنْتِخاب کدیم تا نام خُو ره دَ زشی قرار بدیم.' ١٠ اونا خدمتگارا و قوم تُو آسته، کسای که تُو قد قُدرت بزرگ و دِستِ قوی خُو نجات ددی. ١١ یا مولا، بیل که گوش تُو مُتَوَجِه دُعای خدمتگار تُو و دُعای خدمتگاری تُو بَشه که مُخلِصانه نام تُو ره قد ترس احترام مونه. امروز دَ خدمتگار خُو کامیابی عطا کُو و اُو ره مَورِدِ لُطف-و-مِهربانی امزی مَرِد قرار بدی."

دَ امزُو غیت ما ساقی پادشاه بُوَدُم.

نِحمیا پس دَ اورشَلیم موره

٢ ١ دَ ماهِ نِيسان، دَ سالِ بَیستُم حُکمرانی اَرْدشیر پادشاه، یگ

روز وختیکه شراب د پيش شى ايشته بُود، ما شراب ره گرځته د پادشاه ددم. پيش ازو ما هيچ وخت د خُصُور شى غمگى نَبُودم. ② پس پادشاه دز مه گُفت: ”بچى چهره تُو غمگى آسته، د حالیکه ناجور ام نيستی؟ ای بغیر از غُصّه دل ديگه چيز نيسته.“ اوخته ما غدر کلو ترس خوردم ③ و د پادشاه گُفتم، ”پادشاه تا ابد زنده بُمنه! چهره مه چطور غمگى نَبشه، د حالیکه شارى که جای قبرهاى بابه کلونای مه آسته، خراب شُده و درگه هاى شى د آتش سوخته؟“ ④ پادشاه دز مه گُفت: ”چى ميخاهى؟“ اوخته د پيش خُداى آسمونا دُعا کدم ⑤ و د پادشاه گُفتم: ”اگه پادشاه راضى بَشه و اگه ما خدمتگار تُو مَورِد لُطف-و-مِهريانى تُو قرار گرځتيم، مَره د يهُودا د شار قبرهاى بابه کلونای مه رِى کُو تا او ره دُوباره آباد کُوم.“ ⑥ پادشاه د حالیکه مَلِکه د پالوى شى شِشته بُود، دز مه گُفت: ”بلده چيَقَس دیر موری و چى وخت پس ميبی؟“ پس پادشاه راضى شُد که مَره رِى کنه و ما يگ وخت تعيين کدم. ⑦ بعد ازو د پادشاه گُفتم: ”اگه رضایت پادشاه بَشه، بلده مه د بله والی هاى غَرب دريای فَرَات خط بديه تا اونا بلده مه اجازه تير شُدو بديه تاکه ما د يهُودا بَرَسَم. ⑧ امچنان يگ خط د بله آساف که مسئول جنگل هاى پادشاه آسته بديه، تا او بلده مه چيو تهيه کُنه؛ چيو بلده تيرهاى درگه هاى قصر پالوى خانه خُدا، بلده ديوالاى شار و بلده خانه که ما دز شى جای-د-جای موشَم.“ پس پادشاه درخواست مَره قَبُول کد، چُون دِست خَير خُداى مه د بله مه بُود.

٩ پس ما دَ پيشِ والی‌های غَربِ دریای فَرَات اَمْدُم و خطِ پادشاه ره
دَزوا دَدُم. ناگفته نَمَنه که پادشاه قومندانای لشکر و عسکرای سوار ره ام
قد ازمه ریی کُدد. ١٠ وختی سَنبَلَطِ خُرونی و طوبیای عمونی خِدمتگارِ
پادشاه شَنِید که یگو کس اَمده خَیرِ بَنی إِسرائیل ره طَلَب مُونه، ای دَ سِرِ
ازوا غَدر بَد خورد.

١١ پس ما دَ اورُشلیم اَمْدُم و سِه روز دَ اُونجی مندُم. ١٢ بعد ازو دَ
غَیتِ شاو باله شُدُم و چند نفرِ دِیگه ام قد ازمه قَتی بُود، لیکن دَ هیچ کس
نَگفتُم که خُدای مه چیزخیل ره دَ دِل مه قرار دَده تا بَلده اورُشلیم انجام
بَدِیُم و بَغیر از حیوانی که دَ بَله شی سوار بُوَدُم، هیچ حیوانِ دِیگه ام قد
ازمه نَبُود. ١٣ دَ امزوَ غَیتِ شاو از درگه دَرّه بُر شُدُم و از پيشِ رُوی
چِشمه اژدار تیر شُدّه تا درگه خاک‌انداز رفتُم و دیوالای اورُشلیم ره که
خراب شُدّد قد درگه‌های شی که دَ آتیش سوختد، بر رسی کُدم. ١٤ بعد ازو
سُون درگه چِشمه و حَوْضِ پادشاه رفتُم، لیکن بَلده حیوانی که دَ بَله شی
سوار بُوَدُم راه نَبُود که پيشِ بوره. ١٥ پس اَمو شاو از راهِ دَرّه رفتُم و
دیوال ره بر رسی کُدم؛ بعد ازو پس تاو خوردُم و از درگه دَرّه داخل شُدّه
پس اَمْدُم. ١٦ حاکِمَا نَفامید که ما کُجا رفته بُوَدُم یا چیز کار کُدم، چُون
هنوز دَ یهُودیا، دَ پيشوايو، دَ کُتّه‌سرا، دَ حاکِمَا و دَ باقی کسای که کار ره
باید انجام مِیدد، چیز نَگفتُم.

١٧) پس دزوا گُفتم: ”شمو مُصِیبتی ره که مو دزشی گِرفتار آستی مینگرید؛ اینه، اورشَلیم خراب شُده و درگه‌های شی د آتش سوخته. بیید که دیوالای اورشَلیم ره دُوباره آباد کنی و دیگه گِرفتار ننگ-و-رَسوایی نبشی.“ ١٨) امچنان از دِستِ خیرِ خُدای خُو که د بِلَه مه بُود و از تورای که پادشاه دز مه گُفتد، بَلده ازوا نقل کُدم. اوخته اونا گُفت: ”بیید که کار دُوباره آباد کدو ره شُروع کنی.“ پس اونا بَلده پیش بُردونِ امزی کار نیک دِست د کار شُد. ١٩) لیکن وختی سَنبَلَطِ حُرونی، طوبیای عمونی خِدمتگارِ پادشاه و گِشِمِ عَرَبی ای توره ره شَنید، د بِلَه مو ریشخندی کد و مو ره تحقیر کده گُفت: ”ای چی کار آسته که شمو مُونید؟ نه که د ضِدِ پادشاه شورش مُوکنید؟“ ٢٠) ما د جوابِ ازوا گُفتم: ”خُدای آسمونا مو ره کامیاب مُونه. پس مو که خِدمتگارای ازو آستی کار دُوباره آباد کدو ره شُروع مُونی، لیکن شمو د اورشَلیم نه تقسیم دَرید، نه حق و نه ام ریشه تاریخی.“

دُوباره آباد کدونِ دیوالِ اورشَلیم

٣ ١) اوخته اِلِیاشِیب پیشوای بزرگ قد پیشوایونِ همکار خُو باله شُده درگه گوسپندو ره دُوباره آباد کد. اونا او ره تقدیس کد و پَله‌های درگه ره شَند؛ اَره، اونا او ره تا بُرج صد و تا بُرج حَنَنَیِل تقدیس کد. ٢)

پالوی ازوا ره مردای اریحا دُوباره آباد کد و پالوی ازوا ره زگور باچه امری. ^(۳) اولاده هسینه درگه ماهی ره دُوباره آباد کد و چت شی ره قد تیرها پوشنده پله‌های درگه، پُشتبندها و میخ‌های شی ره شند. ^(۴) پالوی ازوا ره مریموت باچه اوریا نوسه هقوص بازسازی کد، پالوی ازو ره مِشلام باچه برکیا، نوسه مِشیزبئیل بازسازی کد و پالوی ازو ره صادق باچه بعنا. ^(۵) پالوی ازو ره مردُم تقوعه بازسازی کد، لیکن کته‌کلونای ازوا د کارای که سرکارگرا بلده ازوا دده بود شانه خو ره خَم نکد.

^(۶) یویداع باچه فاسیح و مِشلام باچه بسودیا درگه پشاناه ره بازسازی کد و چت شی ره قد تیرها پوشنده پله‌های درگه، پُشتبندها و میخ‌های شی ره شند. ^(۷) پالوی ازوا ره ملتییای جبعونی، یادونِ میرونوتی و مردای جبعه و مصفه که د اختیارِ والی غربِ دریای فرات بود، بازسازی کد. ^(۸) پالوی ازوا ره عزیئیل باچه خرهایا که زرگر بود، بازسازی کد و پالوی ازو ره حنیا که عطر ساز بود. پس اونا دیوالِ اورشلیم ره تا دیوالِ برتو دُوباره آباد کد. ^(۹) پالوی ازو ره رفایا باچه حور که حکمرانِ نیم یگ ناحیه اورشلیم بود، بازسازی کد. ^(۱۰) پالوی ازو ره یدایا باچه خرُوماف که رُوی د رُوی خانه شی بود، بازسازی کد و پالوی ازو ره خطُوش باچه حشبنیا. ^(۱۱) ملکیا باچه حاریم و حشوب باچه فحت-موآب یگ قسمتِ دیگه و بُرج تنورها ره بازسازی کد. ^(۱۲) پالوی ازوا ره شلوم باچه هلوحیش حکمرانِ نیم یگ ناحیه اورشلیم و دُخترن شی بازسازی کد. ^(۱۳)

حائون و مردمای زانوح درگه درّه ره بازسازی کد. اونا او ره دُوباره آباد
 کده پلّه‌های درگه، پُشتبندها و میخ‌های شی ره شند و یگ هزار توغی
 دیوال ره ام تا درگه خاک‌انداز دُوباره آباد کد. ^(۱۴) مَلکیا باچه رِکاب
 حُکمرانِ ناحیه بیت-هَکاریم درگه خاک‌انداز ره بازسازی کد. او امو درگه
 ره دُوباره آباد کده پلّه‌ها، پُشتبندها و میخ‌های شی ره شند. ^(۱۵) شَلون
 باچه کَلحوزه حُکمرانِ ناحیه مِصفه درگه چِشمه ره بازسازی کد. او امو
 درگه ره دُوباره آباد کد و چَت شی ره پوشنده پلّه‌های درگه، پُشتبندها و
 میخ‌های شی ره شند و دیوالِ حَوْضِ شَلح ره که دَ نزدیکِ باغِ پادشاه بُود
 تا زینه‌های که از شارِ داوود تاه میمد، ام بازسازی کد. ^(۱۶) بعد ازو ره
 نَحِمیا باچه عَزْبُوق حُکمرانِ نیمِ ناحیه بیت-صُور، تا رُوی دَ رُوی قبرِ داوود
 و تا نَوَر کَنده شُده و پایگاهِ عسکرا بازسازی کد. ^(۱۷) بعد ازو ره لاویا
 بازسازی کد که دَ وَسِیلَه رَحوم باچه بانی شُروع شُد و پالوی ازو ره حَشِیبا
 حُکمرانِ نیمِ ناحیه قعیله از طرفِ مردمِ منطقه خُو بازسازی کد. ^(۱۸) بعد
 ازو ره دِیگه برارونِ ازوا بازسازی کد که دَ وَسِیلَه بَوای باچه حیناداد
 حُکمرانِ نیمِ ناحیه قعیله شُروع شُد. ^(۱۹) پالوی ازو ره که یگ قِسْمَتِ
 دِیگه، رُوی دَ رُوی دامونِ سَلاح‌خانه دَ کَجی بُود، عِزِر باچه یَشوع حُکمرانِ
 مِصفه بازسازی کد. ^(۲۰) بعد ازو ره که یگ قِسْمَتِ دِیگه از کَجی تا درگه
 خانهِ اِلِیاشِیب پِیشوای بزرگ بُود، باروک باچه زَبّای قد شور-و-شوق
 بازسازی کد. ^(۲۱) بعد ازو ره که یگ قِسْمَتِ دِیگه از درگه خانهِ اِلِیاشِیب
 تا آخِرِ خانهِ اِلِیاشِیب بُود، مِریموت باچه اوریا نوسه هَقوص بازسازی کد.

٢٢) بعد ازو ره پیشوایونی که مردای منطقه‌های گردو بر بُود، بازسازی
 کد. ٢٣) بعد ازوا ره بنیامین و حشوب که دَ رُوی دَ رُوی خانه ازوا بُود،
 بازسازی کد و بعد ازوا ره عَزْرِیا باچه مَعْسِیا نوسیه عَنْنِیا که دَ پالُوی خانه
 شی بُود، بازسازی کد. ٢٤) بعد ازو ره که یگ قِسْمَتِ دِیگه از خانه عَزْرِیا
 تا کَجی بُود و دیوال دَور مُو خورد، بِنُوی باچه حیناداد بازسازی کد. ٢٥)
 فلال باچه اُزای پیش رُوی کَجی و بُرجی ره که از بلنه خانه پادشاه بُر
 شُد و نزدیک حولی پیره دارخانه بُود، بازسازی کد. بعد ازو ره پدایاه باچه
 فرعوش ٢٦) و خدمتگاری خانه خُدا که دَ بلندی عوفِل زندگی مُو کد، تا
 رُوی دَ رُوی درگه آو طرفِ شَرَق و بُرج بُر شُدگی، بازسازی کد. ٢٧) بعد
 ازوا ره که یگ قِسْمَتِ دِیگه بُود، از رُوی دَ رُوی بُرج کُته بُر شُدگی تا
 دیوالِ عوفِل، مردُمِ تَقوعه بازسازی کد. ٢٨) باله تر از درگه اَسپو ره
 پیشوایو بازسازی کد، هر کُدم شی رُوی دَ رُوی خانه خُو ره. ٢٩) بعد ازوا
 ره صادق باچه اُمیر که دَ رُوی دَ رُوی خانه شی بُود، بازسازی کد و بعد
 ازو ره شَمَعِیا باچه شِکْنِیا که درگه وانِ درگه شَرَقی بُود، بازسازی کد. ٣٠)
 بعد ازو ره که یگ قِسْمَتِ دِیگه بُود، حَنْنِیا باچه شِلْمِیا و حانُون باچه شَشْم
 صالاف بازسازی کد. بعد ازوا ره مِشلام باچه بِرکیا که دَ رُوی دَ رُوی
 خانه شی بُود، بازسازی کد. ٣١) بعد ازو ره مَلکیای زَرگر تا خانه
 خدمتگاری خانه خُدا و تُجارا که رُوی دَ رُوی درگه جَم شُدو بُود و تا باله-
 خانه کُنَج بازسازی کد. ٣٢) و دیوالِ مینکلِ باله-خانه کُنَج و درگه

گوسپندو ره زَرگرا و تُجارا بازسازی کد.

مُخالفای بازسازی شکست مُوخوره

۴۱ وختی سَنبَلَط شَنِید که مو دیوال ره دُوباره آباد مُونی، قار شی باله اَمَد و سخت غَضَبناک شُدِه یهُودیا ره ریشخند کد ۲ و دَ پیش رُوی همدستای خُو و قُوای مُسَلَح سامِرِه گُفت: ”ای یهُودیای ناتو چیز کار مُونه؟ آیا اُونا قَصَد دَرِه که اُونجی ره دُوباره آباد کنه و بسم قُربانی تقدیم کنه؟ آیا اُونا دَ یگ روز امی کار ره خلاص مُونه؟ آیا اُونا سنگا ره امزی شارِ سوخته، از کوډِ خاک دُوباره بُر کده سرِ جای شی میله؟“ ۳ طوبیای عمونی که دَ پالوی ازو بُود، گُفت: ”دیوالِ سنگی ره که اُونا آباد مُونه، اگه یگ روباه ام دَ بِلِه شی باله شُنه امو چیزی آباد کده ازوا ره چپه مُونه.“

۴۴ اوخته ما دُعا کده گُفتم: ”ای خُدای مو بِشنو، چُون مو تحقیر شُدی! توهینِ ازوا ره پس دَ سرِ خودونِ ازوا بیر و اُونا ره تسلیم کُوتا غارت شُدِه دَ سرزمینِ دیگه اسیر بُرده شُنه. ۵ خطای ازوا ره پوش نکو و نیل که گُناه ازوا از نظر تُو پاک شُنه، چُون اُونا دَ پیشِ رُوی کارگرا غُر زده توهین کد.“

⑥ پس دیوال ره دُوباره آباد کدی و دیوال از هر طرف دَ یگدیگه خُو
وَصَل شد و بلندی شی تا نیم باله شد، چُون مردُم از تَی دِل خُو کار مُوکد.

⑦ لیکن وختی سَنبَلَط، طوبیا، عَرَبها، عمونیا و اشدودیا شنید که
کار دُوباره آباد کدونِ دیوالِ اورشَلیم پیشرفت کده و سُلّاخهای شی دَ حالِ
کور شدویه، قار ازوا غدر باله اَمَد. ⑧ اوخته پگ ازوا یگ جای شده
نقشه کشید که بیه و قد اورشَلیم جنگ کنه و دَ منِه شی گدوَدی بندزه.
⑨ پس مو دَ پیش خُدای خُو دُعا کدی و بخاطر ازوا پیره دارا مُقرر کدی تا

شاو و روز دَ مُقابل ازوا پیره داری کنه. ⑩ دَ امزو غیت مردُم یهودا
مُوگفت: ”قَوّت نفرای بارکش دَ حالِ خلاص شدویه و سنگ-و-قلوخ
دیوالای چپه شده ام دَ اندازه کلو یه که مو نَمیتنی دیوال ره دُوباره آباد
کنی.“ ⑪ دُشمنای مو ام مُوگفت: ”اونا خبر نَموشه و نَمینگره و پیش
ازی که پی بُره، مو دَ بین ازوا داخل شده اونا ره مُوکشی و کار ره ایسته
مونی.“ ⑫ اوخته یهودیای که دَ نزدیک ازوا بُود، بار بار اَمده دَز مو
گفت: ”وختیکه شمو پس بورید، اونا از هر جای دَ خلاف مو مییه.“ ⑬
پس مردُم ره دَ جایای پَخچی پُشتِ دیوال و جایای خالی دَ مُطابقِ اولادِ
بابه های ازوا قد شمشیرا، نِزه ها و کمون های ازوا جای-د-جای کُدم. ⑭
بعد از بررسی امزی چیزا باله شُدم و دَ کُته سرا، حاکما و باقی مردُم گُفتم:
”ازوا ترس نَخورید. خُداوند ره که بزرگ و باهیبت آسته یاد کُنید و بخاطرِ
برارو، باچه ها، دُخترو، خاتونو و خانه های خُو جنگ کُنید.“

۱۵ وختی دُشمنای مو شنید که مو از نقشه ازوا باخبر شُدے و خُدا
 قَصِدِ ازوا ره باطل کده، اوخته پگ مو پس سُون دیوال رفتی و هر کس دَ
 کار خُو مصروف شُد. ۱۶ امزو روز بعد نیمِ مردای مه کار ره پیش موبُرد
 و نیمِ دیگه شی قد نيزه‌ها، سپرها، کمون‌ها و زړه‌ها مُسَلَح بُود و رهبرا دَ
 پُشتِ تمامِ مردُمِ يهودا ۱۷ که دیوال ره آباد موكد ايسته بُود. کسای که
 بارکش بُود، بار ره دَ طریقه موبُرد که قد یگ دِست خُو کار موكد و قد
 دیگه دِست خُو سَلّاح ره می‌گرفت. ۱۸ اُستاکارا ام هر کُدم شی شمشیر ره
 دَ کمر خُو بسته کده کارِ آباد کدو ره پیش موبُرد و شیپورنواز دَ پالوی ازمه
 ايسته بُود. ۱۹ ما دَ کټه‌سرا، حاکما و باقی مردُم گُفتم: ”کار دَ ساحه
 غدر کټه جریان دَره و مو دَ بله دیوال تیت‌پرک و ازیگ‌دیگه خُو دُور اُستی.
 ۲۰ پس دَ هر جایی که آوازِ شیپور ره شنیدید دَ اُمونجی دَ پیشِ ازمو جَم
 شنید و خُدای مو بلده مو جنگ مونه. “ ۲۱ دَ امزی رقم مو دَ کار ادامه
 ددی و نیمِ مردُم نيزه‌ها ره گِرِفته از صَباح‌گاه تا بُر شُدون سِتاره‌ها پیره
 موكد. ۲۲ امچنان دَ امزو غیت دَ مردُم گُفتم: ”بیلید که تمامِ مردا قد
 خدمتگاری خُو دَ اورُشلیم بُمنه تا دَ غیتِ شاو بلده مو پیره‌داری کنه و دَ
 وختِ روز کار ره پیش بُره. “ ۲۳ پس نه خود مه، نه برارون مه، نه
 خدمتگاری مه و نه پیره‌داری که قد مه بُود، هیچ کُدم مو کالای خُو ره بُر
 نکدی؛ هر کس سَلّاح شی دَ پیش شی بُود، حتی پُشتِ آو ام که مورفت.

کومک د غریبا

۵ ① د امزو غیت مردم و خاتونوی ازوا د خلاف برارون یهودی خو

غدر سر-و-صدا بر کد. ② بعضی ازوا موگفت: ”مو قد باچه‌ها و دختران خو غدر کلو آستی، بلده ازمو باید غله-و-دانه دده شنه تا مو بخوری و زنده بونی.“ ③ بعضی شی موگفت: ”مو زمینا، باغ‌های انگور و خانه‌های خو ره گرو کده ربی آستی تا د دورون قحطی غله-و-دانه بگیری.“ ④ بعضی دیگه ازوا موگفت: ”مو پیسه قرض گرفتے و زمینا و باغ‌های انگور خو ره ضمانت ددے تا مالیه پادشاه ره بدی.“ ⑤ با وجود که گوشت و خون مو رقم گوشت و خون برارون یهودی مو آسته و اولادای مو رقم اولادای ازوا، ولے مو مجبور آستی که باچه‌ها و دختران خو ره د غلامی تسلیم کنی. بعضی از دختران مو امی آلی کنیز شده و هیچ چیز از دست مو نمییه، چراکه زمینا و باغای انگور مو د دیگر و تعلق گرفته.“

⑥ وختی ما سر-و-صدای ازوا و امی تورا ره شنیدم، غدر قار شدم

⑦ و د دل خو فکر کده کله‌سرا و حاکما ره ملامت کدم و دزوا گفتم:

”شمو هر کدم شمو از قومای خو سود موخویرید.“ بعد ازو د خلاف ازوا

یگ جمعیت کله مردم ره جم کدم ⑧ و دزوا گفتم: ”مو برارون یهودی

خو ره که د ملت‌ها سودا شدد، د اندازه وس-و-توان خو پس خریدی؛ لیکن

شمو برارون یهودی خو ره سودا مونیید تا اونا دوباره د بله ازمو سودا

شنه! "پس اونا چپ مند و چیزی ندشت که بگيه. ⑨ اوخته ما گفتم:
 "کاری که شمو مونیډ خوب نییه، آیا شمو نباید رقمی رفتار کنیډ که ترس
 خدای مو د دل شمو بشه تا مانع عیب جویی ملت‌های شنید که دشمنون مو
 آسته؟ ⑩ اینه، ما و برارون مه و خدمتگاری مه ام پیسه و غله-و-دانه
 دزوا قرض ددے؛ پس بیید که سود خوری ره ايله بدی. ⑪ تقاضا موم
 که امی امروز زمینا، باغ‌های انگور، باغ‌های زیتون و خانه‌های ازوا ره قد
 فیصدی پیسه، غله-و-دانه، شیرِه انگور و روغون زیتون که د عنوان سود
 ازوا گرفتید، دزوا پس بدید. " ⑫ اونا گفتم: "مو تمام چیزا ره پس میدی
 و ازوا هیچ چیز طلب نمونی؛ مو امو رقم مونی که تو گفتی. " اوخته ما
 پیشوایو ره کوی کدم و د پیش روی ازوا، اونا ره قسم ددم که مطابق
 گفته‌های خو عمل کنه. ⑬ امچنان دامون خو ره تکان دده گفتم: "هر
 کسی که امی گفته‌ها ره عملی نکنه، خدا او ره از خانه و ملک شی بتکنه
 و او امی رقم تکنده شده خالی شنه. " اوخته تمام جماعت آمین گفته
 خداوند ره ستایش کد. و مردم چیزی ره که وعده کدد د جای آورد.

⑭ علاوه ازی، از روزی که ما والی سرزمین یهودا تعیین شدیم، یعنی
 از سال بیستم تا سال سی و دوم حکمرانی اردشیر پادشاه، د امزو دوازده
 سال ما و برارون مه نانی ره که استحقاق والی بود، نخوردی. ⑮ لیکن
 والی‌های سابق که پیش ازمه بود د بله مردم بار گرنګ ایشند و علاوه از
 چل مِثقال نُقره، نان و شراب ام ازوا می‌گرفت؛ حتی خدمتگاری ازوا ام د

بَلِهَ مَرْدُمُ حُكْمَرَانِي مُوَكَّد. مَگَم ما بخاطرِ ترس از خُدا اُو رَقَم نَكْدُم، ^(۱۶)
 بَلَكِهَ ما خود ره سخت دَ كارِ ديوالِ مَصْرُوفِ كْدُم. مو حتى زَمِي ام
 نَخْرِيدِي و تمامِ خِدْمَتِگَارايِ مِه دَ اُونَجِي بَلَدِه كارِ جَم بُود. ^(۱۷) يگ صد و
 پَنجاه نفر از يَهُودِيا و حاكِما، بَغِير از كَسايِ كه از مِلَّتِهايِ گِرَدَوَبَر دَ پيش
 مو مِيَمَد، از دِستَرخون مِه نان مُوخورَد. ^(۱۸) چيزايِ كه بَلَدِه خوراكِ يگ
 روز آمادِه مُوشُد، يگ گاو و شَش گوسپونِ چاغِي بُود؛ امچنان بَلَدِه مِه
 مُرغايِ كَلو آمادِه مُوشُد و هر دَه روز بَعَدِ مِقْدارِ كَلو از هر رَقَم شراب
 مِيَمَد. با وُجُودِ ازيِ ام ما ناني ره كه اِسْتِحْقاَقِ والي بُود طَلَب نَكْدُم،
 چراكه بارِ امزيِ مَرْدُم گِرَنگ مُوشُد. ^(۱۹) فِقْط دُعا كَدِه كُفْتُم: ”اَي خُدايِ
 مِه، پگِ چيزايِ ره كه بَلَدِه امزيِ مَرْدُم اَنجام دَدِيم، دَ اَعْمالِ نِيك مِه
 حِساب كُو.“

مُخالِفَتِهايِ دِيگِه دَ بارِه بازسازي

۶ ^(۱) وختي دَ سَنَبَلَط، طوبيا، گِشِمِ عَرَبِي و دِيگِه دُشْمَنايِ مو خِبر
 دَدِه شُد كه ما ديوالِ ره دُوباره آباد كديم و هِيچ سُلَاخ دَزْشِي باقِي نَمَنده --
 اِگَرچِه تا اُو غَيِت درگهها ره دَ جايِهايِ شِي نَشَنده بُودُم -- ^(۲) سَنَبَلَط و
 گِشِم دَز مِه پَيغام رَبِي كَدِه كُفْت: ”بِيه كه دَ يَكِي از اَغِيلايِ دَشْتِ اُونو
 مُلاقَات كَنِي. ”لِيكِن اُونَا قَصْد دَشْت كه دَز مِه ضَرَر بَرَسَنه. ^(۳) پَس ما

قاصدا ره د پيش ازوا ربي كده گفتم: ”ما د يگ كار غدر كنه مصروف
استم و آمده نميتم. چرا كار بايد ايسته شنه و ما كار ره ايله كده پيش
ازشمو تاه بييم؟“ (۴) اونا چار دفعه بلده مه امو رقم پيغام ربي كد و ما
بلده ازوا امي رقم جواب ربي كدم. (۵) پس سنبلط دفعه پنجم د عين رقم
خدمتگار خو ره د پيش مه ربي كد و يگ خط سرواز د دست شي بود (۶)
كه دزو اينی رقم نوشته بود: ”د مينكل ملت ها آوازه افتده و گشيم ام موگه
كه تو و يهوديا قصد شورش كدو ره دريد و امزي خاطر ديوال ره آباد
موني؛ امچنان مطابق امزي آوازه تو قصد دري كه پادشاه ازوا شني. (۷)
تو امچنان انبيا ره مقرر كده تا د باره تو د اورشليم اعلان كده بگيه: د
يهودا يگ پادشاه مقرر شده؛ آلي امي تورا حتماً د پادشاه ميرسه. پس بيه
كه د امزي باره قد يگديگه خو مشوره كني.“

(۸) اوخته ما دزو جواب ربي كده گفتم: ”امي توراي ره كه تو موگي
هيچ كدم شي نشده، بلكه امي چيزا ره تو از دل خو جور كده.“ (۹)
چون پگ ازوا ميخاست كه مو ره بترسونه و قد خود خو موگفت: ”دستاي
ازوا ره از كار ميگيري و كار انجام نموشه.“ پس ما دعا كده گفتم: آي
خدا، دستاي مره قوي كو.“

(۱۰) د امزو غيت د خانه شمعي باچه دلایا، اولاده مهيطبيل رفتم و او
خود ره د خانه بند كدد. او دز مه گفتم: ”بييد كه د خانه خدا د منه جاي

مُقَدَّس جَم شُنی و درگه‌های جای مُقَدَّس ره ام بسته کنی، چُون اونا مییه که تُو ره بُکُشه؛ آرے، اونا اِمشاو مییه که تُو ره بُکُشه. ”^(۱۱) لیکن ما گُفتم: ”آیا رقمِ ازمه اَلّی مَرِد باید دوتا کنه؟ آیا رقمِ ازمه اَلّی آدم دَ مَنه جای مُقَدَّس بوره تا زندگی خُو ره نِجات بِدیه؟ نه، ما نَمورُم!“^(۱۲) پسانتر پی بُردُم که خُدا هرگز اُو ره رِبی نَکُدد، بَلِکِه اُو خود شی دَ ضِد مه نَبَوَت کد، چراکه طوبیا و سَنبَلَط اُو ره کِرا کُدد. ^(۱۳) اونا اُو ره کِرا کُدد تا مَره بَترسَنه و ما اُمو کار ره کده گُناه کُنم و اونا مَره بَدنام کده طعنه بِدیه. ^(۱۴) اوخته دُعا کده گُفتم: ”آی خُدای مه، طوبیا و سَنبَلَط ره مُطابِقِ امزی کارِ ازوا دَ یاد دَشته بَش؛ امچنان نوعدیای نَبیه و دیگه انبیا ره که میخواست مَره بَترسَنه، از یاد خُو نَبَر.“

تکمیل شُدونِ دیوال

^(۱۵) پس دیوال دَ بیست و پنجمِ ماهِ ایلُول دَ پَنجاه و دُو روز تکمیل شُد. ^(۱۶) وختی پَگِ دُشمنای مو و تمامِ مِلَت‌های که دَ گِردوَبَر مو بُود ای ره شِنید، اونا ترس خورد و جُرأت خُو ره کامِلًا از دِست دَد، چُون اونا پی بُرد که ای کار دَ کومَکِ خُدای مو تکمیل شُد. ^(۱۷) علاوه ازی دَ امزُو روزا کُته‌سرای یهُودا خط‌های کَلو دَ طوبیا رِبی مُوکد و خط‌های طوبیا دَزوا میمَد. ^(۱۸) چُون غَدِر مَرْدُم دَ یهُودا قَد ازو قَسَم کُدد، چراکه اُو دامادِ

شَكْنِيا باچِه آرَح بُود و باچِه شی یهو حانان دُخترِ مِشْلَام باچِه بِرکِیا ره خاتو کدُد. ^{۱۹} امچنان اونا از خُوبی‌های ازو دَ پِیشِ ازمه توره مُوگُفت و تورای ازمه ره دَزو مِیرَسند. دَ عین حال طوبیا خط‌های پُشت دَ پُشت رِبی مُوکد تا مَره بَترَسنه.

تعدادِ اسیرای که پس آمدُ

۷ ^۱ وختیکه دیوال آباد شُد و ما درگه‌های شی ره شندُم و درگه‌وانا، سُرودخانا و لاویا مُقَرَر شُد، ^۲ اوخته ما برار خُو حَنانی و حَنیا قومندانِ قلعه ره مسئُول اورُشلیم تعین کدُم، چُون حَنیا یگ مَرِدِ صادق و از کَلو نفرا کده خُدا ترس بُود. ^۳ ما دَزوا گُفتم: ”درگه‌های اورُشلیم تا وختیکه آفتو خُوب بُر نَشده نَباید واز شنه و دَ غیتِ شام درگه‌وانا دَ حالیکه دَ اُونجی هنوز پیره مُونه باید درگه‌ها ره بسته کده دَ پُشت شی ثَمبه بيله. از مَرْدُمای اورُشلیم پیره‌دارا ره مُقَرَر کُو تا هر کدُم ازوا دَ جایی که تعین شُد پیره کُنه، یعنی هر کس دَ نزدیکِ خانه خُو.“

^۴ شار پراخ و کُنه بُود و تعدادِ مَرْدُمی که دَ مَنه شی زندگی مُوکد کَم بُود و خانه‌ها هنوز آباد نَشُد. ^۵ اوخته خُدای مه دَ دِل مه اندخت که کُنه‌سرا، حاکِما و مَرْدُم ره جَم کُنم تا دَ مُطابقِ پُشت نامه‌ها ثَبِتِ نام شنه. ما کِتابِ پُشت نامه کسای ره که اوّل پس آمدُد، پيدا کدُم و اینی نوشته ره

دَزُو دِيْدُم: ⑥ اَيْنَميا مَرْدُم وِلايت اَسْتِه كه از اَسِيْري و كوچ اِجباري پس اَمَد، يََعْنِي كَساي كه نَبُوكَدْنَصِر پادشاهِ بابل اونا ره دَ اَسِيْري بُرْدَد. اميا دَ اورُشَلِيم و يَهُودا هر كُدم شَي پس دَ شار خُو اَمَد. ⑦ اميا قد زِروبايل، يَشُوع، نَحْميا، عَزْرِيَا، رَعْميا، نَحْماني، مَورِدخاي، بِلشان، مِسفارت، بَغواي، نَحوم و بعنا اَمَد.

تعدادِ مَرْداي قَوْمِ اِسْرائِيل ازي قرار بُود:

- ⑧ اولادِه فرعوش، دُو هزار و يگ صد و هفتاد و دُو نفر؛
- ⑨ اولادِه شِفَطِيَا، سِه صد و هفتاد و دُو نفر؛
- ⑩ اولادِه اَرَح، شَش صد و پنجاه و دُو نفر؛
- ⑪ اولادِه فَحْت-مَواب، از اولادِه يَشُوع و يَواب، دُو هزار و هشت صد و هژده نفر؛

- ⑫ اولادِه عِيلام، يگ هزار و دُو صد و پنجاه و چار نفر؛
- ⑬ اولادِه زَتُو، هشت صد و چل و پنج نفر؛
- ⑭ اولادِه زَكاي، هفت صد و شصت نفر؛
- ⑮ اولادِه بَنُوي، شَش صد و چل و هشت نفر؛
- ⑯ اولادِه باباي، شَش صد و بيست و هشت نفر؛
- ⑰ اولادِه عَزْگاد، دُو هزار و سِه صد و بيست و دُو نفر؛
- ⑱ اولادِه اَدُونِيقام، شَش صد و شصت و هفت نفر؛

- ۱۹) اولادِ بَغَوای، دُو هزار و شصت و هفت نفر؛
- ۲۰) اولادِ عادین، شش صد و پنجاه و پنج نفر؛
- ۲۱) اولادِ اَطیر از اولادِ حَزقیّا، نوَد و هشت نفر؛
- ۲۲) اولادِ حاشُوم، سِه صد و بیست و هشت نفر؛
- ۲۳) اولادِ بیصای، سِه صد و بیست و چار نفر؛
- ۲۴) اولادِ حارِیف، یگ صد و دوازده نفر؛
- ۲۵) اولادِ جِبعون، نوَد و پنج نفر؛
- ۲۶) مَرَدای بَیت-لَحَم و نِطوفه، یگ صد و هشتاد و هشت نفر؛
- ۲۷) مَرَدای عَناتوت، یگ صد و بیست و هشت نفر؛
- ۲۸) مَرَدای بَیت-عَزَمَوَت، چل و دُو نفر؛
- ۲۹) مَرَدای قَرِیت -عارِیم، کِفیره و بئِیروت، هفت صد و چل و سِه نفر؛
- ۳۰) مَرَدای رامه و جِبع، شش صد و بیست و یگ نفر؛
- ۳۱) مَرَدای مِخماس، یگ صد و بیست و دُو نفر؛
- ۳۲) مَرَدای بَیت-ئیل و عای، یگ صد و بیست و سِه نفر؛
- ۳۳) مَرَدای نِبوی دِیگه، پنجاه و دُو نفر؛
- ۳۴) اولادِ عِیلام دِیگه، یگ هزار و دُوصد و پنجاه و چار نفر؛
- ۳۵) اولادِ حارِیم، سِه صد و بیست نفر؛
- ۳۶) اولادِ اَرِیحا، سِه صد و چل و پنج نفر؛

- (۳۷) اولادِه لود، حادید و اونو، هفت صد و بیست و یگ نفر؛
- (۳۸) اولادِه سِنائِه، سه هزار و نه صد و سی نفر؛
- (۳۹) پیشوایو: اولادِه یدعیا از خانوارِ یَشوع، نه صد و هفتاد و سه نفر؛

- (۴۰) اولادِه امیر، یگ هزار و پنجاه و دو نفر؛
- (۴۱) اولادِه پَشحور، یگ هزار و دُوصد و چل و هفت نفر؛
- (۴۲) اولادِه حاریم یگ هزار و هفده نفر؛
- (۴۳) لاویا: اولادِه یَشوع و قدمیئیل از اولادِه هودویا، هفتاد و چار نفر؛

- (۴۴) سرودخانا: اولادِه آساف، یگ صد و چل و هشت نفر؛
- (۴۵) درگهوانا: اولادِه شلوم، اولادِه آطیر، اولادِه تلمون، اولادِه عَقوب، اولادِه حطیط و اولادِه شوبای جُمله یگ صد و سی و هشت نفر؛

- (۴۶) خدمتگرای خانه خُدا: اولادِه صیحا، اولادِه حَسُوف، اولادِه طبّاعوت، (۴۷) اولادِه قیروس، اولادِه سیعا، اولادِه فادون، (۴۸) اولادِه لبانه، اولادِه حَگابه، اولادِه شلمای، (۴۹) اولادِه حانان، اولادِه گَدیل، اولادِه گَاخر، (۵۰) اولادِه رَایا، اولادِه رَصین، اولادِه نقودا، (۵۱) اولادِه گَزام، اولادِه عَزّا، اولادِه فاسیح، (۵۲) اولادِه بیسای، اولادِه مَعُونیم، اولادِه نِفوسیم، (۵۳) اولادِه بَقُبوق، اولادِه

حَقُوفَا، اَوْلَادِه حَرْحُور، ٥٤ اَوْلَادِه بَصْلِيْت، اَوْلَادِه مَحِيْدَا، اَوْلَادِه

حَرْشَا، ٥٥ اَوْلَادِه بَرْقُوس، اَوْلَادِه سِيْسِرَا، اَوْلَادِه تَامَح، ٥٦

اَوْلَادِه نَصِيْح و اَوْلَادِه حَطِيْفَا؛

• ٥٧ اَوْلَادِه خِدْمَتْگَارَاي سُلَيْمَان: اَوْلَادِه سَوَطَاي، اَوْلَادِه سَوْفِرْت،

اَوْلَادِه فَرِيْدَا، ٥٨ اَوْلَادِه يَعْلَه، اَوْلَادِه دَرْقُون، اَوْلَادِه گِذَّيْل، ٥٩

اَوْلَادِه شَفِطِيَا، اَوْلَادِه حَطِيْل، اَوْلَادِه پُوخِرْت-هَصْبَائِيْم و اَوْلَادِه

آْمُون.

٦٠ تمام خِدْمَتْگَارَاي خَانِه خُدا و اَوْلَادِه خِدْمَتْگَارَاي سُلَيْمَان سِه صَد و

نَوْد و دُو نَفَر بُود.

٦١ اينيا كَسَاي آسْتَه كِه اَز تِل مِلَح، تِل حَرْشَا، كِرُوب، اَدُون و اِمير

اَمْد، لِيَكِن اَوْلَادِ بَابَه و اَصْل-و-نَسَب خُو رَه ثَابِت نَتَنِسْت كِه آيَا دَ اِسْرَائِيْل

تَعْلُق دَشْت يَا نَه:

• ٦٢ اَوْلَادِه دِلَايَا، اَوْلَادِه طُوبِيَا و اَوْلَادِه نَقُودَا شَش صَد و چِل و

دُو نَفَر.

• ٦٣ و اَز پِيَشْوَايُو: اَوْلَادِه حُبَايَا، اَوْلَادِه هَقُوص و اَوْلَادِه بَرْزَلَاي

كِه يَكِي اَز دُخْتِرُونِ بَرْزَلَاي جِلْعَادِي رَه خَاثُو كُود و دَ اَمْرُو نَام يَاد

مُوشُد.

٦٣) امی نفرا سلسله نَسَب خُورِه د مینکلِ کسای که د پُشت نامه‌ها
 ثَبِت شُد د طلب کد، لیکن پیدا نَتَنِست و از وظيفه پیشوایی برطرف شد.
 ٦٤) اوخته والی دزوا گُفت که اونا از مُقَدَّس‌ترین خوراک نباید بخوره تاکه
 یگ پیشوا حاضر شُده قد اُوریم و تُمیم د باره ازوا تصمیم بگیریه.

٦٥) تمام جماعت جُمْلَه چل و دُو هزار و سِه صد و شصت نفر بُود،
 بَغیر از غُلاما و کنیزای ازوا که هفت هزار و سِه صد و سی و هفت نفر
 مُوشُد. دُو صد و چل و پَنج نفر مَرَد و خاتُونِ سُرودخان ام د جَم ازوا بُود.
 ٦٨) امچنان اونا هفت صد و سی و شش اَسپ، دُو صد و چل و پَنج قاطر،
 ٦٩) چار صد و سی و پَنج اَشتر و شش هزار و هفت صد و بیست اُلاغ
 دشت.

٧٠) د امزو غَیت بعضی از کُته کلونای اولادِ بابِه‌ها بلده کارِ بازسازی
 هدیه‌ها دد. والی یگ هزار دِرهم طَلّا، پَنجاه کاسه و پَنج صد و سی جوړه
 کالای پیشوایی د خزانِه خانِه خُدا هدیه دد. ٧١) بعضی از کُته کلونای
 اولادِ بابِه‌ها بیست هزار دِرهم طَلّا و دُو هزار و دُو صد مِنا نُقره بلده کار
 بازسازی د خزانِه هدیه دد. ٧٢) چیزی که باقی مَرْدُم دد، بیست هزار دِرهم
 طَلّا، دُو هزار مِنا نُقره و شصت و هفت جوړه کالای پیشوایی بُود.

٧٣) پیشوایو، لاویا، درگه‌وانا، سُرودخانا، بعضی مَرْدُم عادی،

خدمتگاری خانه خدا و باقی تمام مردمِ اسرائیل دَ شارای خو جای-د-جای
شُد.

عزرا شریعت ره دَ مردم میخانه

امی که ماهِ هفتم رسید و بنی اسرائیل دَ شارای خو بُود، ^۱ پگِ
قومِ رقمِ یگِ آدم دَ اورشلیم دَ میدانی پیشِ درگه او جَم شُد و دَ عزرای
کاتبِ گُفت که کتابِ توراتِ موسی ره که خداوند دَ اسرائیل دده بیرَه. ^۲
پس عزرا پيشوا، کتابِ تورات ره دَ پیشِ جماعت اُورد، دَ پیشِ مردا و
خاتونو و تمامِ کسای که شنیده پی مُوُرد؛ ای کار دَ روزِ اوّلِ ماهِ هفتم شُد.
^۳ او امو کتاب ره دَ میدانی پیشِ درگه او از صَباح گاه تا چاشتِ روز دَ
پیشِ مردا و خاتونو و کسای که میتَنِست پی بُره خاند و تمامِ مردمِ تورای
کتابِ تورات ره دَ دِقتِ گوشِ گرفت. ^۴ عزرا کاتب دَ بله یگِ تختِ
بلندِ چوبی که بلده امزی مقصد جور شُد، ایسته شُد. دَ پالوی شی طرفِ
راستِ مَتّیا، شَمع، عَنایا، اُوریا، حَلقیا و مَعسیا ایسته بُود و طرفِ چپِ
شی پدایاه، میشائیل، مَلکیا، حاشوم، حَشبدانه، زکریا و مِشلام قرار
دَشت. ^۵ عزرا کتاب ره دَ پیشِ چیمِ تمامِ مردمِ واز کد و ازی که از پگِ
مردم کده باله ایسته بُود مردمِ او ره دید؛ وختیکه او کتاب ره واز کد، تمامِ
مردم ایسته شُد. ^۶ اوخته عزرا خداوند، خدای بزرگ ره حمد-و-ثنا گُفت

و تمامِ مردُم دِستای خُو ره باله کده دَ جواب شی گُفت: ”آمین! آمین!“ و خود ره خَم کده رُوی خُو ره دَ زمی ایشْت و خُداوند ره سَجده کد. ⑦

یَشوع، بانی، شَرِیبا، یامین، عَقُوب، شَبَتائی، هودیا، مَعَسِیا، قَلِیْطا، عَزْرِیا، یوزاباد، حَنان، پِلایا و لاویا تورای کِتابِ تَوْرَت ره بِلده مردُم بیان مُوکد و مردُم دَ جای خُو ایسته بُود. ⑧ پس اونا از کِتابِ تَوْرَتِ خُدا

خاند و تشریح کده معنی کد تا مردُم چیزی ره که خنده شُد بُفامه. ⑨

اوخته نَحِمای والی، عزرای پیشوا و کاتب و لاویای که بِلده مردُم بیان مُوکد، دَ تمامِ مردُم گُفت: ”امروز بِلده خُداوند، خُدا ی شُمو روزِ مُقَدَّس آسته. پس ماتم و چخرا نَکُنید، “چون تمامِ مردُم، وختیکه تورای تَوْرَت ره شَنِید، چخرا کد. ⑩ نَحِمیا ادامه دده دَزوا گُفت: ”بورید، خوراک های

خوشمزه بُخورید و شربت های شیرین وُچی کُنید و یگ مقدار دَ کسای رِبی کُنید که بِلده خُو هیچ چیز آماده نَکده، چراکه امروز بِلده خُداوند مو روزِ مُقَدَّس آسته. پس غَمگی نَبَشید، چون خوشی خُداوند قُوت شُمو آسته.“

⑪ پس لاویا تمامِ مردُم ره آرام کد و گُفت: ”چپ شَنِید، چون امروز روزِ مُقَدَّس آسته و شُمو نَباید غَمگی بَشید.“ ⑫ اوخته تمامِ مردُم رفت تا

بُخوره و وُچی کنه و یگ مقدار دَ دِیگرو ام رِبی کنه و خوشحالی کُته بَگیره، چون اونا کلامی ره که بِلده ازوا تشریح شُد، فامیدد.

⑬ دَ روزِ دوّم کُته کَلونای اولادِ بابِه های تمامِ مردُم قد پیشوایو و لاویا

دَ پیش عزرای کاتب جَم شُد تا تورای تَوْرَت ره مُطالعه کنه. ⑭ اونا دَ

تورات نوشته ره پیدا کد که خداوند د وسیله موسی امر کدد که بنی اسرائیل د دورون عید ماه هفتم باید د چپری ها زندگی کنه ^(۱۵) و اعلان کده د تمام شارای خو و د اورشلیم جار بزنه و بگيه: ”د تپه ها بورید و شاخچه های درخت زیتون، شاخچه های درخت زیتون خودروی، شاخچه های درخت گل، شاخچه های درخت خرما و شاخچه های دیگه درختای بلگدار ره بیرید و چپری ها جور کُنید، امو رقم که نوشته شده.“

^(۱۶) پس مردم بر شده رفت و بلده خو شاخچه ها آورد و هر کدم شی د بله بام خانه خو، د حولی خو، د حولی های خانه خدا، د میدانی درگه او و د میدانی درگه افرایم بلده خو چپری ها جور کد. ^(۱۷) د امزی رقم تمام جماعت که از اسیری پس آمدد چپری ها جور کد و دزوا جای-د-جای شد، چون از زمان یوشع باچه نون تا امزو روز بنی اسرائیل امی کار ره نکدد. پس د اونجی غدر خوشحالی کته رخ دد. ^(۱۸) عزرا هر روز از روز اول تا روز آخر عید، از کتاب تورات خدا میخاند. اونا بلده هفت روز عید گرفت و د روز هشتم یگ مجلس مقدس برگزار کد، امو رقم که حکم شدد.

بنی اسرائیل د گناه های خو اعتراف مونه

^(۱) ۹ د روز بیست و چارم امزی ماه، بنی اسرائیل روزه گرفته پلاس پوشید و قد سر-و-روی خاکپر جم شد. ^(۲) اوخته کسای که از نسل

اسرائیل بُود خود ره از بیگنه‌گو جدا کده ایسته شُد و دَ گُناه‌های خود خُو و
 خطاهای بابِه‌کلونای خُو اعتراف کد. ^(۳) اونا دَ جای خُو ایسته شُد و بلده
 سه ساعت از کتابِ توراتِ خُداوند، خُدايِ خُو خاند و بلده سه ساعتِ دیگه
 دَ گُناه‌های خُو اعتراف کده خُداوند، خُدايِ خُو ره پرستش کد. ^(۴) یَشوع،
 بانی، قدیمیئل، شَبَنیا، بُنی، شَرِیا، بانی و کِنانی دَ بله زینه لاویا ایسته
 شُد و دَ آوازِ بلند دَ پیشِ خُداوند، خُدايِ خُو ناله و فریاد کد. ^(۵) اوخته
 لاویا، یعنی یَشوع، قدیمیئل، بانی، حَشَبیا، شَرِیا، هودیا، شَبَنیا و فِتَحیا
 گُفت: ”باله شَنِید و خُداوند، خُدايِ خُو ره که اَزلی و اَبَدی آسته، حمد-و-
 ثنا بُگید.“ و پگِ ازوا گُفت: ”حمد-و-ثنا دَ نامِ پُر جلالِ تُو که از تمامِ
 ستایش و حمد کده باله آسته. ^(۶) تُو خُداوند آستی، تنها تُو. تُو آسمونا و
 بلندترین آسمونا ره قد پگِ لشکر شی، زمی ره قد تمام چیزای که دَ بله
 شی آسته و دریاها ره قد هر چیزی که دَ مَنه ازوا آسته، خَلق کدی. تُو پگِ
 ازوا ره زنده نِگاه مونی و لَشکرِ آسمو تُو ره پرستش مونه. ^(۷) آی
 خُداوند، تُو اُمُو خُدا آستی که اَبرام ره اِنْتِخاب کدی و اُو ره از اُورِ کلدانیا
 بُرو اُوردی و نام شی ره تبدیل کده اِبْرَاهیم اِشتی. ^(۸) تُو قلبِ ازو ره دَ
 حُضُورِ خُو صادق دیدی و قد ازو عهد بسته کدی که سرزمینِ کِنعانیا،
 حَتیا، اَمُوریا، فَرِزیا، یَبُوسیا و جرجاشیا ره دَ اولادِه ازو میدی و تُو وعده
 خُو ره پوره کدی، چراکه تُو عادل آستی. ^(۹) تُو رَنج-و-مُصِیبتِ بابِه‌کلونای
 مو ره دَ مصر دیدی و ناله-و-فریادِ ازوا ره دَ نزدیکِ دریای سُرُخ شنیدی.
^(۱۰) تُو علامت‌ها و مُعجزه‌ها دَ خِلافِ فِرْعَوْن و پگِ خدمتگاری شی و

تمام مردم سرزمین شی ظاهر کدی، چُون تُو میدنستی که اونا مغرورانہ د
 خلافِ بابہ کلونای مو رفتار موکد. تُو نام خو ره روشو کدی و تا امروز
 باقی آسته. ^(۱۱) تُو دریا ره د پیش روی ازوا دُو شق کدی تا اونا از مینکل
 دریا د خشکی تیر شد، لیکن کسای ره که اونا ره دُمبال موکد د غوجی
 دریا اندختی، رقمی که یگ سنگ ره د آو غوج پورته کنی. ^(۱۲) تُو اونا ره
 د روز د وسیله ستون اور و د شاو د وسیله ستون آتش راهنمایی کدی تا
 راهی ره که اونا باید دزشی مورفت بلده ازوا روشو کنی. ^(۱۳) تُو د کوه
 سینا تاه آمده قد ازوا از آسمو توره گفتی و قانونای دُرست، هدایت‌های
 برحق و دستور و احکام نیک ره دزوا ددی. ^(۱۴) تُو روز آرام مقدس خو ره
 دزوا شنختندی و احکام، دستور و شریعت ره د وسیله خدمتگار خو
 موسی دزوا ددی. ^(۱۵) تُو د وخت گشنگی ازوا از آسمو بلده ازوا نان ددی
 و د غیت تَشَنگی ازوا از قاده بلده ازوا آو بر کدی؛ تُو دزوا گفتی که د
 سرزمینی داخل شنه و تصرف کنه که تُو قسم خورده بودی که دزوا میدی.
^(۱۶) لیکن اونا، یعنی بابہ کلونای مو مغرورانہ رفتار کده کله شخی کد و
 از احکام تُو اطاعت نکد. ^(۱۷) اونا از آید نشد و کارای عجیبی ره که د
 مینکل ازوا انجام ددی از یاد خو بُرد و د عوض شی کله شخی کده بلده
 خو رهبر تعیین کد تا پس د مصر رفته د غلامی خو ادامه بدیه. لیکن تُو
 که خدای بخشنده، پُرفیض و رحیم آستی، دیر قار موشی و مهربانی تُو
 غدر کلو یه، اونا ره ایله نکدی. ^(۱۸) حتی وختیکه اونا بلده خو گوسله
 ریختنده شده جور کد و گفت، 'اینمی خدای شمو آسته که شمو ره از

مِصر بُرو اُورد' و غدر توهين كته كد، ^(۱۹) تُو از رُو رَحْمَتِ بزرگ خُو
اونا ره دَ بيايو ايله نكدي و سْتُونِ اُور كه اونا ره دَ راه راهنمايي موكد دَ
روز ازوا دُور نَشْد و سْتُونِ آتش كه دَ شاو راهي ره كه اونا دَ ز شي مورفت
بلدِه ازوا روشو موكد ام اونا ره ايله نكد. ^(۲۰) تُو روح نيك خُو ره بلدِه
هدايتِ ازوا ددي و «مَن» خُو ره از دانِ ازوا دريغ نكدي و بلدِه تُشنگي
ازوا دزوا آو ددي. ^(۲۱) تُو اونا ره چل سال دَ بيايو پرورش كدي و اونا دَ
هيچ چيز مُحْتَاج نَشْد؛ كالاي ازوا كُهنه-و-فرسوده نَشْد و پايای ازوا آماس
نكد. ^(۲۲) تُو مَمْلَكَتِ ها و قومِ ها ره دزوا تسليم كدي و هر گوشه امزي
سرزمي ره نصيبِ ازوا كدي؛ پس اونا سرزمينِ سِيحون پادشاهِ حِشبون و
سرزمينِ عوج پادشاهِ باشان ره تَصَرَف كد. ^(۲۳) تُو اولادِه ازوا ره رقمِ
ستاره‌هاي آسمو كلو كدي و اونا ره دَ سرزميني اُردی كه دَ بابه‌كلونای
ازوا گُفتُدي داخلِ شنه و اُو ره تَصَرَف كنه. ^(۲۴) پس اولادِه ازوا داخلِ شُد
و اُمُو سرزمي ره تَصَرَف كد و تُو مردُمای امزُو سرزمي، يعني كِنَعانیا ره دَ
پيش ازوا شِكست ددي و پادشايو و باشنده‌هاي امزُو سرزمي ره دَ دِستِ
ازوا تسليم كدي تا هر كاري كه دِل ازوا شُد دَ حقِ ازوا كنه. ^(۲۵) اونا
شارای دیوالدار و زمينای حاصلخیز ره تَصَرَف كد و خانه‌هاي پُر از مال-و-
دولت، چاه‌هاي كنده شُدِه، باغای انگور، باغای زَبْتُون و دِرختای میوه‌دارِ
بِه حساب ره دَ دِستِ اُورد و خورده سير و چاق شُد و خودون ره قد
نِعمت‌هاي بزرگ تُو خوشحال كد. ^(۲۶) باوجودِ امزيا اونا ناطاعتی كده دَ
خلافِ تُو شورش كد و سُون شريعتِ تُو پُشت خُو ره تاو دده انبيای تُو ره

که اونا ره اخطار میدد تا پس سون ازتو بیه کشت و دز تو غدر توهین کته
 کد. (۲۷) اوخته تو اونا ره د دست دشمنای ازوا تسلیم کدی که دشمنای د
 بله ازوا ظلم-و-ستم کد. لیکن د وخت شکنجه شدون خو اونا د پیش تو
 ناله-و-فریاد کد و تو از آسمو شنیدی و مطابق رحمت های بزرگ خو بلده
 ازوا نجات دهنده ها ددی و نجات دهنده ها اونا ره از دست دشمنای ازوا
 نجات دد. (۲۸) مگم امی که اونا آرام شد، اونا بسم د حضور تو شرارت
 کد و تو اونا ره د دست دشمنای ازوا ایله کدی تا د بله ازوا حکمرانی
 کنه؛ ولے بازم وختیکه اونا پس تاو خورد و د پیش تو ناله-و-فریاد کد، تو
 از آسمو شنیدی و بار بار اونا ره د مطابق رحمت های بزرگ خو نجات
 ددی. (۲۹) تو اونا ره اخطار ددی تا پس سون شریعت خو بیری، ولے اونا
 مغرورانه رفتار کد و از احکام تو اطاعت نکد، بلکه د خلاف دستورای تو
 که د وسیله انجام ددون ازوا انسان زنده مومنه، گناه کد. اونا از
 سرتمبگی پشت خو ره سون تو دور دد و کله شخی کده از آید نشد. (۳۰)
 تو سالهای کلو د برابر ازوا صبر-و-خوصیله کدی و اونا ره د وسیله روح
 خو از طریق انبیای خو اخطار ددی، ولے اونا گوش نکد. امزی خاطر تو
 اونا ره د دست قوم های سرزمینای دیگه تسلیم کدی. (۳۱) لیکن از روی
 رحمت بزرگ خو، اونا ره بکلی از بین نبردی و ایله نکدی، چون تو خدای
 پرفیض و رحیم استی. (۳۲) پس آلی ای خدای مو، ای خدای بزرگ و توانا
 و باهیبت که عهد و رحمت خو ره نگاه مونی، تمام سختی-و-مُصیبتی که
 د بله ازمو، د بله پادشایون مو، کته کلونای مو، پیشوایون مو، انبیای مو،

بابه کلونای مو و تمام قوم تُو از زمان پادشایون آشور تا امروز آمده، نیل
 که دَ نظر تُو کم بییه. ^(۳۳) دَ باره تمام امزی چیزا که دَ بله مو آمده تُو
 عادل اَستی، چراکه تُو صادقانه عمل کدی، ولے مو شیرانه رفتار کدی.
^(۳۴) پادشایو، کټه کلونا، پیشوایو و بابه کلونای مو شریعت تُو ره دَ جای
 نورد و دَ احکام و اخطاری که دزوا ددی، گوش ندد. ^(۳۵) حتی دَ مملکت
 خودون خُو دَ غیتی که نعمتای غدر دزوا بخشیدی و سرزمین کټه و
 حاصلخیز ره دَ پیش ازوا قرار ددی، اونا تُو ره خدمت نکد و از کارای
 شیرانه خُو دست نکشید. ^(۳۶) اینه، مو امروز ام غلام اَستی؛ ارے، مو دَ
 سرزمینی که تُو دَ بابه کلونای مو ددی تا اونا از میوه شی لذت بُره و
 چیزای خُوب شی ره بخوره، غلام اَستی. ^(۳۷) و حاصل پَرمون شی بلده
 پادشایونی موره که تُو بخاطر گناه های مو دَ بله مو قرار ددے؛ اونا دَ بله
 جسم های مو و دَ بله چارپایای مو دَ خاستِ دل خُو حکمرانی مونه و مو
 سخت دَ مُصیبت-و-پیشانی گرفتار اَستی.

مردم عهد و قسم مونه

^(۳۸) پس بخاطر پگ امزی کارا مو یگ عهد محکم بسته کده نوشته
 مونی و کټه کلونا، لاویا و پیشوایون مو دَ بله ازو مهر مونه.

۱۰ ۱ کسای که دَ بله عهدنامه مهر مونه اینیا اَسته:

- نَحْمِیای والی باچه حَکلیا و صِدْقیا، ^(۲) سِرایا، عَزَریا، اِرمیا، ^(۳) پَشْحُور، اَمَریا، مَلکیا، ^(۴) حَطُوش، شَبَنیا، مَلُوک، ^(۵) حَارِیم، مَریموت، عوبَدیاه، ^(۶) دانیال، گِنتون، بارُوک، ^(۷) مِشَلَام، اَبیا، میامین، ^(۸) مَعزِیاه، بِلجای و شِمَعیا؛ امی نفرا پیشوايو بُود.

- ^(۹) از لاویا: پِشُوع باچه اَزَنیا، بِنُوی از باچه‌های حیناداد، قَدَمِئیل ^(۱۰) و بِرارونِ لاوی ازوا: شَبَنیا، هودیا، قَلِیطا، پَلايا، حانان، ^(۱۱) مِیکاه، رَحوب، حَشَبیا، ^(۱۲) زَکُور، شَرِیا، شَبَنیا، ^(۱۳) هودیا، بانی و بِنینو.

- ^(۱۴) از کُتَه‌کلونای مردُم: فرعوش، فَحَت-موآب، عیلام، زَتو، بانی، ^(۱۵) بُنّی، عَزگاد، بابای، ^(۱۶) اَدونیا، بَغوای، عادیَن، ^(۱۷) اَطیر، حَزقیّا، عَزُور، ^(۱۸) هودیا، حاشُوم، بیصای، ^(۱۹) حَارِیف، عَناتوت، نیبای، ^(۲۰) مَکِیَعاش، مِشَلَام، حَزیر، ^(۲۱) مِشِیزَبَئیل، صادوق، یَدُوع، ^(۲۲) پَلطیا، حانان، عَنایا، ^(۲۳) هوشع، حَنیا، حَشُوب، ^(۲۴) هَلوحیش، پِلحا، شوبیق، ^(۲۵) رَحُوم، حَشَبَنیا، مَعَسیا، ^(۲۶) اَخیّا، حانان، عانان، ^(۲۷) مَلُوک، حَارِیم و بَعنه.

- ^(۲۸) باقی مردُم، پیشوايو، لاویا، درگه‌وانا، سِرُودخانا، خِدمت‌گَرای خانِه خُدا و تمام کسای که خود ره از مردُمای سرزمین های بیگنه جدا کده

و د شریعتِ خدا چسپنده، قد خاتونو، باچه‌ها و دختران خو، یعنی پگ
کسای که توانایی پی بردو ره دره، ^(۲۹) قد برارون خو، یعنی قد
کته کلونای خو یگجای شنه و قسم اندخته بگيه: 'نالت د کسی که مطابق
شریعتِ خدا که د وسیله موسی خدمتگارِ خدا دده شده، رفتار نکه و از
تمام احکام، دستور و قوانین خداوند، خدای مو اطاعت نکه. ^(۳۰) مو
دختران خو ره د مردمای امزی سرزمی نمیدی و دختران ازوا ره بلده باچه
های خو نمیگیری. ^(۳۱) اگه مردمای امزی سرزمی د روز آرام مال-و-
اسباب یا غله-و-دانه بلده سودا کدو بیره، مو د روز آرام و د دیگه روز
های مقدس ازوا نمیخری. مو د سال هفتم زمین خو ره کشت نمونی و پگ
قرضای خو ره معاف مونی. ^(۳۲) مو د بله خو مسئولیت قرار میدی که
یگ سوّم یگ مِثقال نقره هر سال میری تا بلده خدمت های خانه خدای مو
استفاده شنه: ^(۳۳) بلده نان حضور خداوند، بلده هدیه غله-و-دانه دایمی و
قربانی سوختنی دایمی، بلده روزای آرام، بلده ماه های نو، بلده عید های
تعیین شده، بلده هدیه های مقدس، بلده قربانی های گناه تا بلده مردم
اسرائیل کفار شنه و بلده تمام کارای دیگه خانه خدای مو. ^(۳۴) مو
امچنان د بین پیشوایو، لاویا و مردم بخاطر هدیه کدون چپو پشک اندختی
تا او ره د خانه خدای مو د مطابق اولادِ بابِه های خو هر سال د وختِ معین
شی بیره و تا د بله قربانگاه خداوند، خدای مو سوختنده شنه، امو رقم که
د تورات نوشته یه. ^(۳۵) مو عهد مونی که نوبَر حاصلاتِ زمین خو و نوبَر
میوه‌های پگ درختای خو ره هر سال د خانه خداوند میری ^(۳۶) و باچه‌های

اوّلباری و اوّلباری حیوانای خو ره ام، امو رقم که د تورات نوشته یه،
یعنی اوّلباری‌های گاوو و گوسپندوی خو ره د خانه خدای خو بلده
پیشوایونی میری که د خانه خدای مو خدمت مونه. ^(۳۷) علاوه ازی، اوّلین
خمیر غله و هدیه‌های خو ره قد میوه‌های پگ درختا، شیرِه انگور و
روغون زیتون بلده پیشوایو د اُتاق‌های خانه خدای خو میری و ده-یگ‌های
زمین خو ره بلده لاویا میدی، چراکه لاویا ده-یگ ره د تمام شارای که مو
کِشت-و-کار مونی جم مونه. ^(۳۸) و غیتیکه لاویا ده-یگ ره جم مونه، یگ
پیشوا از اولاده هارون ام قد ازوا بشه و لاویا ده-یگ امزو ده-یگ‌ها ره د
خانه خدای مو د اُتاق‌های ذخیره-خانه بیرِه، ^(۳۹) چون اسرائیلیا و لاویا باید
هدیه‌های غله-و-دانه، شیرِه انگور و روغون زیتون ره د اُتاق‌های ذخیره-
خانه میورد، د جایی که ظرفای جایگاه مقدّس قرار دَرِه و پیشوایو،
درگه‌وانا و سرودخانا بُود-و-باش دَرِه. مو د باره خانه خدای خو غفلت
نمونی. ”

مردم اورشلیم کلو موشه

۱۱ ۱ اوخته رهبرای مردم د اورشلیم جای-د-جای شد و باقی مردم
د بین خو پشک اندخت تا از هر ده خانوار یگ شی ره د شار مقدّس
اورشلیم بلده زندگی کدو بیرِه و نه خانوار باقی‌منده د شارای خودون خو
بُمنه. ^(۲) مردم از تمام کسای که حاضر شد داوطلبانه د اورشلیم زندگی

کنه قدردانی کد.

- ③ اینیا رهبرای ولایت آسته که د اورشلیم ششت -- باقی بنی اسرائیل، پیشوایو، لاویا، خدمتگاری خانه خدا و اولاده خدمتگاری سلیمان هر کس د خانه-و-ملک و شار خو د شارای یهودا جای-د-جای شد؛
- ④ ولے بعضی اولاده یهودا و اولاده بنیامین د اورشلیم مند --

- از اولاده یهودا: عتایا باچه عزیا، باچه زکریا، باچه امریا، باچه شفتیا، باچه مهللئیل یکی از اولاده فارص؛ ⑤ و معسیا باچه باروک، باچه کلحوزه، باچه حزیا، باچه عدایا، باچه یویاریب، باچه زکریا، اولاده یگ شیلونی. ⑥ پگ اولاده فارص که د اورشلیم جای-د-جای شد، چار صد و شصت و هشت نفر مردای دلیر-و-قوی بود.
- ⑦ از اولاده بنیامین: سلو باچه مشلام، باچه یوعید، باچه پدایاه، باچه قولایا، باچه معسیا، باچه ایتیئیل، یکی از اولاده اشعیا، ⑧ و قومای شی جبای و سلای، جمله نه صد و بیست و هشت نفر. ⑨ یوئیل باچه زکری کټه ازوا بود و یهودا باچه هسنواه د رهبری شار نفر دوم بود.
- ⑩ از پیشوایو: یدعیا باچه یویاریب؛ یاکین؛ ⑪ سرایا باچه حلقیا، باچه مشلام، باچه صادق، باچه مرایوت، یکی از اولاده

اَخِيْطُوْب كُتِهْ خَانه خُدا ١٢ و پِرارونِ ازوا كه كاراي خَانه خُدا ره انجام ميَدَد، هشت صد و بيست و دُو نفر. عَدَايا باچه يروحام، باچه پِلليا، باچه اَمصى، باچه زَكِريا، باچه پَشْحُور يكي از اولادِه مَلِكيا ١٣ و پِرارونِ ازو كه كُتِه كَلوناي اولادِ بابِه ها بُود، دُو صد و چل و دُو نفر. عَمَشِساى باچه عَزْرئيل، باچه اَخزاي، باچه مِشَلِّيموت، يكي از اولادِه اِمير ١٤ و پِرارونِ ازو كه مَرداى قَوى-و-دليِر بُود، يگ صد و بيست و هشت نفر؛ و زَبَدِيئيل باچه هِگِدوليم كُتِه ازوا بُود.

• ١٥ از لاويا: شَمَعيا باچه حَشُوب، باچه عَزْرِيقام، باچه حَشَبيا، يكي از اولادِه بُنَي؛ ١٦ و شَبِتاي و يوزاباد كُتِه كَلوناي لاويا كه سِرپرستِ كاراي بُرونى خَانه خُدا بُود؛ ١٧ و مَتَنيا باچه مِيكاه، باچه زَبدى، يكي از اولادِه آساف كه سِتائيش، شُكرگزارى و دُعا ره رهبرى مُوكَد؛ و بَقْبُقيا كه دَ مِينَكِلِ پِرارونِ خُو بعد از رهبرِ نفرِ دوّم بُود؛ و عَبدَا باچه شَمُوْع، باچه جلال، يكي از اولادِه يَدُوْتُون. ١٨ تعدادِ پِگِ لاويا دَ شارِ مُقَدَّس دُو صد و هشتاد و چار نفر بُود.

• ١٩ از درگه وانا: عَقُوب، طلمون و پِرارونِ ازوا كه دَ درگه ها پيره دارى مُوكَد، يگ صد و هفتاد و دُو نفر.

٢٠ باقى اِسْرائِيليا، پيشوايو و لاويا هر كُدم شى دَ مُلك-و-جاي خُو دَ

شارای یهوډا مند. ٢١ خدمتگاری خانه خدا د بلندی عوفل جای-د-جای
شد و صیحا و جشفا کټه خدمتگاری خانه خدا بود.

٢٢ کټه لاویا د اورشلیم غزی باچه بانی، باچه حشبییا، باچه متنیا،
باچه میکاه یکی از اولاده آساف بود که رهبر سرودخانا د خدمت خانه خدا
بود. ٢٣ از طرف پادشاه د باره سرودخانا یگ حکم شدد که مربوط خرج
روزانه ازوا موشد.

٢٤ فتحیا باچه مشیزبئیل یکی از اولاده زارح باچه یهوډا دست شنده
پادشاه بود و د باره تمام مسئله های مردم از طرف پادشاه مسئولیت
دشت.

٢٥ د باره اغیلا و زمینای ازوا، بعضی مردم یهوډا د اینی جایها
جای-د-جای شد: د قریت-اربع و اغیلا ی شی، د دیبون و اغیلا ی شی، د
یقبصیئیل و اغیلا ی شی، ٢٦ د یشوع، د مولاده، د بیت-فالیط، ٢٧ د
حصر-شوعال، د بیئر شبع و اغیلا ی شی، ٢٨ د صقلگ، د مکونا و
اغیلا ی شی، ٢٩ د عین-رمون، د صرعه، د یرموت، ٣٠ د زانوح، د
عدلام و اغیلا ی ازوا، د لاییش و زمینای شی و د عزیزه و اغیلا ی شی.
د امزی رقم اونا از بیئر شبع تا دره هنوم جای-د-جای شد.

٣١ بعضی مردم بنیامین د جبع، مخماس، عیا، بیت-ئیل و اغیلا ی

شی، ٣٢ عَناتوت، نوب، عَنَیاه، ٣٣ حَاصور، رامه، گَتایم، ٣٤ حَادیِد،
صِبوعِیم، نِبَلّا، ٣٥ لود، اونو و دَرّه صَنعتگرا جای-د-جای شُد.

٣٦ و بعضی دِسته های لاویا که دَ یهُودا زِندگی مُوکد رفته دَ منطقه
بِنیامین جای-د-جای شُد.

پیشوایو و لاویای که از اسیری پس د اورشلیم آمد

١٢ ١ پیشوایو و لاویای که قد زِروباېل باچه شَلتِیئیل و یَشوعَ پس
آمدُد، اینیا آسته: سِرایا، اِرمیا، عِزرا، ٢ اَمَریا، مَلوک، حَطُوش، ٣
شِکنیا، رَحوم، مَریموت، ٤ عِدو، گِنتوی، اِبیّا، ٥ میامین، مَعَدیا،
بَلگاه، ٦ شَمَعیا، یویاریب، یَدَعیا، ٧ سَلو، عاموق، حَلقیا و یَدَعیا.
امی نفرا رهبرای پیشوایو و همکارای ازوا دَ زمانِ یَشوعَ بُود.

٨ از لاویا: یَشوعَ، بَنوئی، قَدَمِیئیل، شَریبا، یهُودا و مَتَیا که قد
همکارای خُو مَسئولِ سُرودهای شُکرگزاری بُود؛ ٩ و بَقَبُقیّا و عُنّی
همکارای ازوا که رُوی دَ رُوی ازوا بَلدِه خِدْمَت ایسته مُوشُد.

١٠ یَشوعَ آتِه یویا قِیم بُود، یویا قِیم آتِه اِلیاشِیب، اِلیاشِیب آتِه یویاداع،
١١ یویاداع آتِه یوناتان و یوناتان آتِه یَدُوع.

۱۲) دَ زمانِ یویاقیم کټه کلونای اولادِ بابِه‌های پیشوایو اینیا بُود:

- از اولادِ بابِه سِرایا، مِرایا؛
- از اولادِ بابِه اِرمیا، حَننیا؛
- ۱۳) از اولادِ بابِه عِزرا، مِشلام؛
- از اولادِ بابِه اَمَریا، یهوحانان؛
- ۱۴) از اولادِ بابِه مَلوک، یوناتان؛
- از اولادِ بابِه شَبَنیا، یوسُف؛
- ۱۵) از اولادِ بابِه حارِیم، عَدنا؛
- از اولادِ بابِه مِرایوت، حِلَقای؛
- ۱۶) از اولادِ بابِه عِدّو، زِکریا؛
- از اولادِ بابِه گِنتون، مِشلام؛
- ۱۷) از اولادِ بابِه اَبیا، زِکری؛
- از اولادِ بابِه مِنیامین و موعَدیا، پِلطای؛
- ۱۸) از اولادِ بابِه بِلگاه، شَموع؛
- از اولادِ بابِه شَمعیا، یهوناتان؛
- ۱۹) از اولادِ بابِه یویاریب، مَتِنای؛
- از اولادِ بابِه یَدَعیا، عَزّی؛
- ۲۰) از اولادِ بابِه سَلای، قَلای؛
- از اولادِ بابِه عاموق، عِبر؛

- (۲۱) از اولادِ بابِه حَلْقیا، حَشَبیا
- و از اولادِ بابِه پِدَعیا، نِتَنئیل.

(۲۲) دَ زمانِ إلیاشیب، یهویداع، یوحانان و یُدُوع نامِ کُتَه‌کلونای اولادِ بابِه‌های لاویا و پیشوایو ثبت شد؛ ای کار دَ دُورونِ پادشاهی داریوش فارسی رُخ دَد. (۲۳) نامِ کُتَه‌کلونای اولادِ بابِه‌های لاویا دَ کِتَابِ تاریخِ تنها تا روزای زندگی یوحانان باچهِ إلیاشیب ثبت شد. (۲۴) کُتَه‌کلونای لاویا اینیا بُود: حَشَبیا، شَرِیا، یَشُوع باچهِ قَدَمِئیل و همکارای ازوا که رُوی دَ رُوی ازوا ایسته مُوشد و حمد-و-ثنا گفته شُکرگزاری مُوکد؛ اونا مُطابقِ اَمِرِ داوود مَرِدِ خُدا دِسته دِسته رُوی دَ رُوی یگدیگه خُو ایسته مُوشد. (۲۵) مَتَنیا، بَقَبُقیّا، عوبَدیا، مِشَلّام، طلمون و عَقُوب درگه‌وانا بُود و از ذَخیره-خانه‌های که دَ نزدیکِ درگه‌ها بُود نِگاهوانی مُوکد. (۲۶) امی نفرا دَ زمانِ یوباقیم باچهِ یَشُوع، اولادِه یوصاداق و دَ زمانِ نِحمیای والی و عِزرای پیشوا و کاتبِ خِدْمَتِ مُوکد.

وَقَفِ کَدونِ دیوالِ اورُشَلیم

(۲۷) دَ غَیتِ وَقَفِ کَدونِ دیوالِ اورُشَلیم اونا لاویا ره از تمامِ جای‌های که زندگی مُوکد، سُرّاغ کده دَ اورُشَلیم اُورد تا وَقَفِ کَدونِ دیوالِ اورُشَلیم ره قد خوشحالی، قد سُرودهای شُکرگزاری و قد سَنج و بَرِبط و چَنگ

جشن بگيره. ٢٨ پس دسته های سرودخانا از گردوبر اورشلیم و از اغیلای
نطوفاتیا جم شد، ٢٩ امچنان از بیت-جلجال و از منطقه‌های جبع و
عزموت، چون سرودخانا بلده خو د گردوبر اورشلیم اغیلا آباد کدد. ٣٠
پیشوایو و لاویا اول خودون خو ره پاک کد، و بعد ازو مراسم پاک کدون
مردم، درگه‌ها و دیوال ره د جای آورد.

٣١ اوخته ما کته کلونای یهودا ره د بله دیوال آوردم و دو دسته کته
سرودخانا ره بلده شکرگزاری تعیین کدم. یگ دسته ازوا طرف راست
حرکت کده د بله دیوال سون درگه خاک‌انداز رفت ٣٢ و از پشت ازوا اینی
نفرا ری شد: هوشعیا، نیم کته کلونای یهودا ٣٣ قد عزریا، عزرا، مشلام،
٣٤ یهودا، بنیامین، شمعی و ارمیا؛ ٣٥ امچنان بعضی باچه‌های پیشوایو
قد شیپورها: زکریا باچه یوناتان، باچه شمعی، باچه متنیا، باچه میکایا،
باچه زگور یکی از اولاده آساف ٣٦ و همکارای شی شمعی، عزرائیل،
مللای، جللای، ماعای، نتنیل، یهودا و حنانی قد آلات موسیقی که
داوود مرد خدا هدایت ددد؛ و عزرای کاتب پیش ازوا مورفت. ٣٧
وختیکه اونا د درگه چشمه رسید، مستقیم از زینه‌های شار داوود د
سربلکی دیوال باله رفت و از بله خانه داوود تیر شده تا درگه او طرف
شرق پیش رفت.

٣٨ دسته دوم شکرگزاری طرف چپ حرکت کد و ما قد نیم مردم د بله

دیوال از پُشتِ ازوا رفتُم. مو از بُرجِ تنور دَ دیوالِ برتو تیر شُدی، ^(۳۹) بعد
ازو از بله درگه اِفرایم، درگه پِشاناه، درگه ماهی، بُرجِ حَننیل و بُرجِ صد
تا درگه گوسپندو رفتی؛ و اونا دَ درگه پیره‌دارا ایسته شُد. ^(۴۰) اوخته هر
دو دِسته که شکرگزاری مُوکد دَ خانه خدا ایسته شُد و ما و نیم کُته‌کلونای
که قد ازمه بُود، ام ایسته شُدی. ^(۴۱) پیشوایو یعنی اِلیاقیم، مَعسیا،
مِیامین، مِیکایا، اِلیوعینای، زکریا و حَنیا که دَ دِست خُو شیپورها دشت
^(۴۲) و مَعسیا، شَمعیّا، اِلعازار، عَزّی، یوحانان، مَلکیّا، عیلام و عازر ام
ایسته شُد؛ و سُرودخانا دَ رهبری یزرحیا سُرود میخاند. ^(۴۳) دَ امزو روز
مردُم قربانی‌های کلو تقدیم کده خوشحالی کد، چُون خدا اونا ره خوشحال
کُد و خوشی کُته دَد؛ خاتونو و بچکیچا ام خوشحالی مُوکد و آواز
خوشحالی اورشَلیم از جای‌های دُور شَنِیده موشُد.

^(۴۴) دَ امزو روز چندين مرد تعیین شُد تا مسؤل اُتاق‌های ذخیره بلده
هدیه‌ها، نوبَرِ حاصلات و ده-یگ‌ها بشه و دَ امزو اُتاق‌ها حصّه‌های
پیشوایو و لاویا ره از زمينای شارا مُطابقِ حُکمِ شریعت جم کنه، چُون مردُم
یهودا از پیشوایو و لاویای که بلده خدمت ایسته موشُد، خوش بُود. ^(۴۵)
پیشوایو و لاویا خدمتِ خُدايِ خُو ره مُوکد و مَراسِمِ طهارت ره دَ جای
می‌وُرد؛ اُمو رقم سُرودخانا و درگه‌وانا ام مُطابقِ اَمِرِ داوود و باچه شی
سَلیمان وُظیفه خُو ره انجام میدَد. ^(۴۶) چُون از زمانِ داوود و آساف یعنی
از قدیم رهبرای سُرودخانا و جُود دشته و سُرودهای ستایشی و شکرگزاری

بلده خُدا خنده مُوشده. ٤٧ دَ زمانِ زروبابل و زمانِ نَحْميا پگِ اسرائيل
 خرچِ روزانه سُرودخانا و درگهوانا و ديگه لاويا ره بلده ازوا ميدد. وختيکه
 اونا تقسيمِ لاويا ره بلده ازوا ميدد، لاويا از تقسيمِ خويگ حصه شي ره دَ
 اولاده هارون يعني دَ پيشوايو ميدد.

بيگنه‌گو از اسرائيليا جدا موشه

١٣ ١ اونا دَ امزو روز از کتابِ موسي دَ حالیکه مردُم گوش
 ميگرفت خاند و نوشته ره پيدا کد که مَوگُفت، عمونيا و موآبيا هرگز بايد
 دَ جماعتِ خدا داخل نشنه، ٢ چراکه اونا دَ دمِ راهِ بني اسرائيل قد نان و
 او نمد، بلکه بلعام ره دَ ضدِ ازوا کرا کد تا اونا ره نالت کنه، ليکن خُداي
 مو نالت ره دَ برکت تبديل کد. ٣ وختي مردُم توراي تورات ره شنيد،
 اونا تمامِ مردُمای بيگنه ره از اسرائيليا جدا کد.

٤ پيش امزي کارِ الياشيب پيشوا مسئولِ اُتاق‌های ذخيره خانه خُداي
 مو تعيين شُد؛ او نزديکانه طوبيا بُود ٥ و بلده ازويگ اُتاقِ کُته ره
 آماده کُدد که پيش ازو دَ منه امزو اُتاقِ هديه های غله-و-دانه، موادِ
 خوشبوي، ظرفا و ده-يگِ گندم، شرابِ انگور و روغو ذخيره مُوشد و
 تقسيمِ لاويا، سُرودخانا و درگهوانا بُود و هديه های پيشوايو. ٦ مگم دَ
 تمامِ امزي مدتِ ما دَ اورشليم نبُودم؛ چون دَ سالِ سي و دوّم حکمراني

اَرْدَشير پادشاهِ بابل ما دَ پيشِ پادشاه رفتُم. بعد از چند وخت ما از پادشاه رُخصتِ گِرفتُم ⑦ و پس دَ اورشليم اَمَدُم. اوخته دَ باره شرارتی که الياشيب بخاطرِ طوبيا کُدد، يعنی بلده شی یگ اُتاق دَ حولی خانه خدا آماده کُدد، پی بُردُم. ⑧ ای کار غدر عَصاب مَره خراب کد و ما تمام اسبابِ خانه طوبيا ره از اُتاق بُرو پورته کُدم. ⑨ اوخته ما اَمر کُدم و اونا اُتاق ره پاک-و-تطهير کد، بعد ازو ظرفای خانه خدا، هدیه‌ها و موادِ خوشبوی ره پس دَ منه شی اُوردُم.

⑩ ما امچنان پی بُردُم که تقسيمِ لاويا بلده ازوا دده نشده و لاويا و سرودخانای که خدمت موكد، هر کُدم شی پس دَ زمينای خو رفته. ⑪ پس ما قد کته کلونا غالمغال کده گُفتُم: ”چرا دَ باره خانه خدا غفلت کديد؟“ بعد ازو لاويا ره جم کُدم و دُوباره دَ جای‌های شی قرار دَدُم. ⑫ اوخته پگِ مردُم يهودا ده-يگِ گندُم، شيره انگور و روغون خو ره دَ ذخيره‌ها اُورد. ⑬ و ما شليمیای پيشوا، صادقِ کاتب و پدياه ره که از جمِ لاويا بُود، مسئولِ ذخيره‌ها تعيين کُدم و حانان باچه زکور اولاده متنيا ره همکارِ ازوا، چراکه اونا صادقِ شَنخته شُد. وظيفه ازوا تقسيمِ کدون خوراکه بلده برارونِ لاوی ازوا بُود.

⑭ اوخته دُعا کده گُفتُم: ”آی خُداي مه، امی کار مَره دَ ياد دَشته بش و اعمالِ نيکی ره که بلده خانه خُداي خو انجام دَدُم و خدمت شی ره

کډم، از نظر خو پاک نکو.

١٥ د امزو روزا، د يهودا ديدم که مردم د روز آرام د چرخشتها انگور لغه مونه و کوډهای غله-و-دانه ره اوږده د الاغا بار مونه و شراب انگور، انگور، انجير و هر رقم چيزای ديگه ره بار کده د روز آرام د اورشليم ميره. اوخته ما اونا ره د امزو روز اخطار ددم و نيشتم که خوراکه-باب ره سودا کنه. ١٦ مردم صور ام که د اونجی زندگي موکد، ماهی و چيزای رقم رقم ميورد و د روز آرام د بله مردم يهودا سودا موکد، حتی د اورشليم. ١٧ اوخته قد کتهسرای يهودا غالمغال کده گفتم: ”ای چی کار زشت آسته که شمو مونیډ و روز آرام ره به حرمت موکنيډ؟“ ١٨ آيا بابه کلونای شمو امی رقم رفتار نکد و بخاطر رفتار ازوا خدای مو تمام امزی بلا-و-مصيبیت ره د بله ازمو و د بله امزی شار نورد، که شمو هنوز ام روز آرام ره به حرمت مونیډ و ديگه ام د بله اسرائيل غضب ميريډ؟“

١٩ پيش از روز آرام، وختیکه سایه شام د بله درگه‌های اورشليم آمد، ما امر کدم که درگه‌ها بسته شنه و حکم کدم تاکه روز آرام خلاص نشده نباید واز شنه. امچنان چند خدمتگار خو ره د درگه‌ها قرار ددم تا هيچ بار د روز آرام داخل اوږده نشنه. ٢٠ تجارا و سوداگرای مالهای مختلف يگ يا دو دفعه شاو ره د برو از اورشليم تير کد، ٢١ ليکن ما اونا ره اخطار ددم و دزوا گفتم: ”چرا شمو شاو ره د پشت ديوال تير مونیډ؟ اگه دفعه

دیگه ای رقم کُنید، دَ بِلِه شُمُو دِست باله مُونُم. ”امزُو روز بعد اونا دیگه دَ روزِ آرام نَمَد. ۲۲) اوخته دَ لاویا امر کدُم که خود ره پاک کنه و اَمده دَ درگه‌ها پیره‌داری کنه تا روزِ آرام مُقدّس نگاه شنه.

و دُعا کده گُفتم: ”آی خُدای مه، ای ره ام بَلده مه دَ یاد دَشته بش و مُطابقِ رَحمت-و-مِهریانی بے اندازه خُو دَ بِلِه مه رَحِم کُو.“

۲۳) امچنان دَ امزُو روزا ما یهودیای ره دیدُم که قد خاتونوی اشدودیا، عمونیا و موآبیا توی کُدد. ۲۴) نیمِ اولادای ازوا دَ زبونِ اشدودی توره مُوگفت و نَمیتِنست که دَ زبونِ یهودی توره بُگیه، بَلکه دَ زبونِ ازی قوم و ازو قوم گپ میزد. ۲۵) امزی خاطر قد ازوا غالمغال کده اونا ره نالت کدُم و بعضی ازوا ره زده موی سر-و-ریش شی ره کندُم و اونا ره دَ خُدا قَسَم دده گُفتم: ”دُخترُون خُو ره دَ باچه‌های ازوا ندید و دُخترُون ازوا ره دَ باچه‌های خُو و دَ خودون خُو نگیرید. ۲۶) آیا سُلیمان پادشاهِ اسرائیل دَ امزی باره گناه نکد؟ دَ مینکلِ مِلّت های کَلو رقمِ ازو وری پادشاه نَبود؛ خُدای شی اُو ره دوست دَشت و خُدا اُو ره دَ بِلِه اسرائیل پادشاه جور کد، لیکن خاتونوی بیگنه باعث شُد که حتی اُو ام گناه کنه. ۲۷) آیا مو باید دَ تورای از شُمُو گوش بدی و امی شرارتِ کُته ره انجام دده خاتونوی بیگنه بگیری و دَ ضِدِ خُدای خُو گناه کنی؟“

٢٨) یکی از باچه های یهویداع باچه الیاشیب پیشوای بزرگ، دامادِ سَنَبَلَطِ حورونی بود، امزی خاطر ما او ره از پیش خو هئی کدُم.

٢٩) و دُعا کده گُفْتُم: ”آی خُدای مه، اونا ره دَیاد دَشته بَش، چراکه اونا پیشوایی و عهدِ پیشوایو و لاویا ره بے حُرمت کده.“

٣٠) دَ امزی رقم ما اونا ره از تمام چیزای بیگنه پاک کدُم و وظیفه های پیشوایو و لاویا ره مُشَخَص کدُم تا هر کس دَ کار خُو مَصْرُوف شنه.

٣١) امچنان بَلَدِه جَم کدون چپوهای هدیه شُده دَ وختِ مُعین شی و بَلَدِه جَم کدون نَوَبَرِ حاصِلات نفر تعین کدُم.

اوخته بسم دُعا کده گُفْتُم: ”آی خُدای مه، ای ره دَ اعمالِ نیک مه حِسَاب کُو.“